

EBA/GL/2017/03

11/07/2017

Endelige retningslinjer

for satsen for konvertering af gæld til egenkapital ved bail-in

1. Compliance- og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutioner.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 11/09/2017 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2017/03". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

Afsnit I – Emne, anvendelsesområde og definitioner

1. Emne

- 1.1. Disse retningslinjer, som er udarbejdet i henhold til artikel 50, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU (BRRD), omhandler fastsættelsen af konverteringssatserne for gæld til egenkapital ved bail-in. De er også relevante for konverteringen af relevante kapitalinstrumenter på det tidspunkt, hvor de ikke er levedygtige, fordi artikel 60, stk. 3, litra d), gør overholdelsen af artikel 50, herunder EBA's retningslinjer, til en betingelse for at konvertere de relevante kapitalinstrumenter.
- 1.2. Artikel 50, stk. 1, foreskriver, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af bail-in-værktøjet, kan anvende en anden konverteringssats til forskellige kategorier af kapitalinstrumenter og passiver. Hvis de gør dette, skal det ske i overensstemmelse med: i) princippet om, at konverteringssatsen skal repræsentere en passende kompensation til den berørte kreditor for tab hidrørende fra nedskrivning eller konvertering (artikel 50, stk. 2,), og ii) princippet om, at de konverteringssatser, der gælder for passiver, der betragtes som ikkeefterstillede forpligtelser i henhold til gældende konkursret, skal være højere end konverteringssatsen for efterstillede forpligtelser (artikel 50, stk. 3).
- 1.3. Artikel 50, stk. 4, kræver, at disse retningslinjer i særdeleshed angiver, hvordan berørte kreditorer på passende vis kan kompenseres ved hjælp af konverteringssatsen, og hvilke konverteringssatser der anses for hensigtsmæssige til at tage hensyn til de ikkeefterstillede forpligtelsers prioritet i henhold til den gældende insolvensret.
- 1.4. Afviklingsmyndighederne er ikke forpligtet af BRRD til at fastsætte differentierede konverteringssatser og kan vælge, når de anvender bail-in-værktøjet eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, at konvertere hvert instrument eller hver forpligtelse til egenkapital i samme sats, forudsat at de opfylder afviklingsmålene og respekterer rækkefølgen for nedskrivning og konvertering i artikel 48, afviklingsprincipperne i artikel 34, ejendomsretten under Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og, for så vidt angår bail-in-værktøjet, sikkerhedsforanstaltningen om, at ingen kreditor må stilles ringere, som nedfældet i artikel 75. Disse retningslinjer indeholder vejledning om fastsættelsen af konverteringssatser, der tager disse faktorer i betragtning.
- 1.5. Disse retningslinjer giver mulighed for fastlæggelsen af differentierede konverteringssatser for kategorier af instrumenter, der adskiller sig i deres placering i det nationale kreditorhierarki ved konkurs af enten lovbestemte eller kontraktmæssige årsager. De giver ikke mulighed for nogen fastsættelse af differentierede konverteringssatser for kategorier af instrumenter, der f.eks. adskiller sig i deres regulerings- eller regnskabsmæssige behandling, men ikke i deres placering i det relevante nationale kreditorhierarki ved konkurs.

2. Anvendelsesområde og -niveau

1.6. Disse retningslinjer er rettet mod afviklingsmyndigheder, hvis de giver kompensation til kreditorer med differentierede konverteringssatser, mens de anvender bail-in-værktøjet til et institut, til en enhed anført i artikel 1, litra b), c) eller d), i BRRD, eller til fordrings- eller gældsinstrumenter, der overføres til et broinstitut eller under virksomhedssalgsværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver og gør brug af muligheden for at etablere differentierede konverteringssatser. De er også relevante for afviklingsmyndigheder ved anvendelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, der ikke er levedygtige. Dette er baseret på artikel 60, stk. 3, litra d), hvori det fastlægges, at sådanne instrumenter udelukkende kan konverteres, når den konverteringssats, der bestemmer antallet af egentlige kernekapitalinstrumenter, som leveres i forhold til hvert relevant kapitalinstrument, opfylder principperne i artikel 50 og disse retningslinjer.

Afsnit II – Retningslinjer for satser for konvertering af gæld til egenkapital

Vejledende principper

1.7. De vejledende principper, der er fastsat nedenfor, er direkte forbundet med kravene i BRRD og udvider ikke de afviklingsprincipper eller sikkerhedsforanstaltninger, som er fastsat i direktivet. De har til formål at klarlægge, hvordan afviklingsmyndighederne, under henvisning til disse principper og sikkerhedsforanstaltninger, kan sikre, at kreditorerne på passende vis kan kompenseres ved hjælp af en differentieret konverteringssats.

1.8. **Vejledende princip 1: ingen kreditor skal være dårligere stillet.** Afviklingsmyndighederne bør ved fastsættelsen af konverteringssatser søge at sikre, at ingen kreditor eller aktionær forventes at modtage en behandling, som er værre end den behandling, de ville have fået, hvis selskabet havde været underlagt national insolvensbehandling på det tidspunkt, hvor beslutningen om at indlede afvikling blev truffet. De bør basere deres vurdering af den forventede faktiske behandling på værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 36, stk. 4, litra b) til g), i BRRD. De bør basere deres vurdering af den forventede insolvensbehandling på et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer og kreditorer ville have kunnet forventet at få, hvis selskabet blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling, som påkrævet i henhold til artikel 36, stk. 8, i BRRD.

1.9. Ved fastsættelse af konverteringssatser, når bail-in-værktøjet eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter bliver anvendt, bør afviklingsmyndighederne også vurdere, om passende hensyn er blevet udvist til ejendomsretten i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

1.10. **Vejledende princip 2: kreditorhierarkiet.** For at opfylde målene i vejledende princip 1 bør afviklingsmyndighederne udelukkende fastsætte differentierede konverteringssatser for at

opfylde afviklingsmålene eller for at overholde de øvrige principper i artikel 34 i BRRD. Ved fastsættelsen af konverteringssatser bør afviklingsmyndighederne navnlig søge at sikre, at:

- a. aktionærerne i det institut, der er under afvikling først bærer tabene
- b. medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i BRRD, bærer kreditorerne i det institut, der er under afvikling, tab efter aktionærerne i overensstemmelse med prioritetsordenen af deres fordringer ved almindelig insolvensbehandling, og
- c. kreditorer i samme klasse behandles ens.

1.11. Når myndighederne fastsætter konverteringssatser i forbindelse med anvendelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter, som fastsat artikel 59 i BRRD, bør de også sikre, at aktionærerne først bærer tab, at kreditorerne bærer tab i overensstemmelse med prioritetsordenen af deres fordringer ved almindelig insolvensbehandling, og at kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre dette ville være i uoverensstemmelse med nødvendigheden af at tage hensyn til ejendomsretten i henhold til den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

1.12. Vejledning om, hvordan afviklingsmyndighederne bør anvende disse vejledende principper er anført nedenfor.

Værdiansættelse

1.13. Før anvendelse af bail-in-værktøjet eller beføjelsen til at nedskrive eller konvertere kapitalinstrumenter, på det tidspunkt, hvor instituttet ikke er levedygtigt, skal der foretages en værdiansættelse af instituttets aktiver og passiver i henhold til artikel 36, stk. 4, litra b) til g), i BRRD. Denne skal omfatte en retfærdig, forsigtig og realistisk værdiansættelse af selskabets aktiver og passiver.

1.14. Målet med denne værdiansættelse er at indgå i en række afgørelser, som afviklingsmyndigheden skal træffe, herunder om omfanget af annulleringen eller udvandingen af aktier eller andre ejerskabsinstrumenter og omfanget af tab, som skal anerkendes på afviklingstidspunktet. Værdiansættelsen bør indeholde et skøn over værdien, efter konvertering, af de nye aktier, der er blevet overført eller udstedt som vederlag til indehaverne af konverterede instrumenter.

1.15. Artikel 36, stk. 8, i BRRD kræver endvidere, at værdiansættelsen skal indeholde et skøn over den behandling, hver klasse af aktionærer og kreditorer ville have kunnet forvente at få, hvis selskabet blev likvideret ved almindelig insolvensbehandling. Der skal også foretages en uafhængig ex post-værdiansættelse i henhold til artikel 74, stk. 2, for at afgøre, om den faktiske behandling, som aktionærer og kreditorer har modtaget som følge af anvendelsen af bail-in-værktøjet, var værre end den behandling, som de ville have fået, hvis selskabet havde været underlagt almindelig insolvensbehandling (ex post-værdiansættelsen).

Anvendelse af vejledende princip 1: at sikre, at ingen kreditor eller aktionær stilles ringere end ved insolvens

- 1.16. Ved anvendelse af bail-in-værktøjet bør myndighederne fastsætte konverteringssatser, således at den forventede værdi af hver aktionærs eller kreditors samlede aktiebeholdning og gældsfordringer efter anvendelse af afviklingsbeføjelserne i henhold til værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 36, stk. 4, litra b) til g), i BRRD, svarer til eller overgår den forventede værdi, som de ville have haft, hvis instituttet havde indledt almindelig insolvensbehandling, i henhold til skønnet foretaget efter artikel 36, stk. 8, i BRRD.
- 1.17. Nedskrivningen eller konverteringsbeføjelserne i artikel 59 i BRRD kan anvendes separat, uden anvendelsen af bail-in-værktøjet eller andre afviklingsværktøjer. I dette tilfælde bør myndighederne, hvis de vælger at anvende differentierede konverteringssatser, fastsætte konverteringssatserne, således at den forventede faktiske behandling, som hver aktionær eller kreditor får (på baggrund af værdien af deres samlede aktiebeholdning og gældsfordringer efter anvendelse af afviklingsbeføjelserne i henhold til værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 36, stk. 4, litra b) til g), i BRRD), forventes at svare til eller overgå den forventede værdi, som de ville have fået, hvis instituttet havde indledt almindelig insolvensbehandling, i henhold til skønnet foretaget efter artikel 36, stk. 8, i BRRD i det omfang, det er nødvendigt for at opretholde de grundlæggende ejendomsrettigheder.
- 1.18. Hvis kreditorfordringer er fuldt ud nedskrevet, har deres fordringer ikke længere nogen værdi. Når en fordring eller et andet gældsinstrument konverteres til egenkapital, kan aktien have højere, lavere eller samme værdi som den oprindelige konverterede gældsfordring. Værdien af aktien skal indgå i vurderingen af den faktiske behandling, en kreditor får.
- 1.19. Hvis den samlede anslåede værdi af den egenkapital, de berørte kreditorer modtager efter nedskrivning og konvertering, forventes at være større end det samlede beløb for gældsfordringer, der er nedskrevet eller konverteret til egenkapital, kan vejledende princip 1 opfyldes uden anvendelse af differentierede konverteringssatser.
- 1.20. Hvis den samlede forventede værdi af den egenkapital, som de berørte kreditorer har fået efter nedskrivning og konvertering, er lavere end det samlede beløb af gældsfordringer, der er nedskrevet eller konverteret til egenkapital, kan det være nødvendigt at anvende differentierede konverteringssatser.
- 1.21. Hvis det er nødvendigt at fastsætte differentierede konverteringssatser for at forhindre, at kreditorer stilles ringere end ved almindelig insolvensbehandling, eller for at beskytte de grundlæggende ejendomsrettigheder eller andre afviklingsmål, bør konverteringssatserne fastsættes, således at foranstillede kreditorer ikke forventes at blive ringere stillet end ved insolvensbehandling, eller således at de grundlæggende ejendomsrettigheder er beskyttet. Afviklingsmyndighederne bør ikke fastsætte differentierede konverteringssatser, som

overfører mere værdi til foranstillede kreditorer, end hvad er nødvendigt for at overholde vejledende princip 2, med henblik på at forhindre, at foranstillede kreditorer stilles ringere end ved insolvensbehandling, eller for at beskytte de grundlæggende ejendomsrettigheder eller andre afviklingsmål.

1.22. For enhver kreditor, hvis krav er blevet fuldt ud konverteret til egenkapital, bør den forventede værdi af den modtagne egenkapital derfor være *mindst* lige så stor som deres forventede udlodning ved almindelig insolvensbehandling.

1.23. For enhver kreditor, hvis krav kun er blevet delvist konverteret til egenkapital, bør den forventede værdi af den egenkapital, de modtager, derfor være *mindst* lige så stor som deres forventede udlodning ved almindelig insolvensbehandling, fratrukket den forventede værdi af deres resterende gældsfordring.

Anvendelse af vejledende princip 2: overholdelse af de øvrige afviklingsprincipper i artikel 34

1.24. **Myndighederne bør fastsætte konverteringssatser for, så vidt det med rimelighed er muligt og under iagttagelse af kreditorsikkerhedsforanstaltningerne og de grundlæggende ejendomsrettigheder, at sikre, at kreditorhierarkiet overholdes fuldt ud. Dette betyder, at hvis en given klasse af kreditorer forventes at lide et tab – dvs. hvis den samlede værdi af de resterende gældsfordringer og aktier efter anvendelse af afviklingsbeføjelserne i henhold til værdiansættelsen udført i overensstemmelse med artikel 36, stk. 4, litra b) til g), i BRRD er mindre end værdien af denne klasses fordringer før afviklingen – så bør afviklingsmyndigheden fastsætte en konverteringssats på nul eller tæt på nul for alle efterstillede klasser af forpligtelser og instrumenter.**

1.25. Dette betyder, at aktionærene bærer tab først. Enhver værdi, der bevares ved afviklingen, allokeres først til de foranstillede og efterstillede kreditorens fordringer. På den måde har differentierede konverteringssatser til formål at sikre, at kreditorerne bærer tab efter aktionærene i overensstemmelse med prioritetsrækkefølgen af fordringerne ved almindelig insolvensbehandling. Der kan dog fastsættes konverteringssatser, som gør det muligt for de oprindelige aktionærer (og aktionærer, hvis krav hidrørte fra konverteringen af relevante kapitalinstrumenter, på det tidspunkt, hvor instituttet ikke var levedygtigt) at fastholde nogle krav med positiv værdi, eller at egenkapitalen kan deles i et vist forhold af to eller flere klasser af kreditorer. Aktionærer kunne bevare en vis positiv værdi, når det ikke er nødvendigt at nedskrive eventuelle kreditorer, dvs. hvor bail-in udelukkende kræver konvertering.

1.26. Egenkapitalen kunne deles i et vist forhold af to eller flere klasser af kreditorer, hvor den ene kreditorklasse var blevet fuldt konverteret til egenkapital, men der stadig var behov for yderligere konvertering, og hvor delvis eller fuld konvertering af den foranstillede kreditorklasse ikke medførte et tab (dvs. de foranstillede kreditorer modtager en samlet gældsfordrings- og aktieværdi, som mindst svarer til værdien af deres oprindelige gældsfordring).

Afsluttende bestemmelser

- 1.27. **Afviklingsmyndighederne bør kun anvende differentierede konverteringssatser, når det er nødvendigt for at opfylde de vejledende principper ovenfor.** Når der ikke er væsentlige bekymringer med hensyn til at beskytte kreditorsikkerhedsforanstaltninger eller grundlæggende ejendomsrettigheder, og afviklingsmyndighederne finder det godtgjort, at anvendelsen af de samme konverteringssatser vil overholde principperne i artikel 34 og opfylde afviklingsmålene, bør der ikke være behov for differentierede konverteringssatser.
- 1.28. **Når der anvendes differentierede konverteringssatser, bør myndighederne fastsætte konverteringssatserne, så de er rimelig sikre på, at de efterstillede kreditorer eller aktionærer ikke stilles ringere end ved almindelig insolvensbehandling (ved brug af bail-in), og at deres grundlæggende ejendomsrettigheder er beskyttet.** Dette betyder, at konverteringssatserne for foranstillede kreditorer ikke bør være uforholdsmæssigt høje. Der ville opstå en uforholdsmæssig fordel, hvis sådanne kreditorer kunne forventes at have fordringer af en betydeligt højere værdi i henhold til skønnet foretaget efter artikel 36, stk. 8, i BRRD.

Afsnit III – Afsluttende bestemmelser og gennemførelse

Disse retningslinjer bør gennemføres i national afviklingspraksis af de relevante afviklingsmyndigheder senest 6 måneder efter offentliggørelsen.